

عنوان مقاله:

تاثیر عصاره های آبی و هیدروالکلی زنجبیل و خار مریم بر هیپاتوتوکسیسیته ناشی از تیواستامید در موش صحرایی

محل انتشار:

مجله تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره 22، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سید حسین مدنی - گروه زیست شناسی، دانشگاه اصفهان

غلامعلی نادری - مرکز تحقیقات قلب و عروق اصفهان

صدیقه عسگری - مرکز تحقیقات قلب و عروق اصفهان

داریوش خاکسار - گروه زیست شناسی، دانشگاه اصفهان

ملیحه طالب الحسینی - گروه زیست شناسی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تحقیقات نشان داده است که عصاره بعضی از گیاهان اثر حفاظتی موثری بر روی سلول های کبد رات در برابر سموم و عوامل اکسیدان دارد. در این تحقیق اثر عصاره آبی و هیدروالکلی زنجبیل و عصاره هیدروالکلی خار مریم در برابر مسمومیت کبدی ناشی از تیواستامید در موش صحرایی نر و ماده بالغ مورد بررسی قرار گرفت. برای ارزیابی خسارات وارده به کبد رات تیمار شده با تیواستامید و همچنین بررسی اثر حفاظتی ترکیبهای فنلی عصاره خار مریم و عصاره هیدروالکلی و آبی زنجبیل، بر میزان ترانس آمینازها سرمی SGPT، SGOT، همچنین بیلی روبین، آلکالین فسفاتاز، سدیم و پتاسیم سرم تعیین گردید. رات ها به ۱۰ گروه ۵ تایی تقسیم شده، بعد تیواستامید با دوز ۵۰ mg/kg (وزن بدن) و عصاره ها با دوز ۱۰۰ mg/kg (وزن بدن) به صورت (درون صفاقی) توام در سه روز متوالی تزریق شد. ۴۸ ساعت بعد از آخرین تزریق، خون گیری مستقیماً از قلب انجام گرفته و سرم آن جدا گردید. عوامل ذکر شده اندازه گیری و نتایج نشان داد که عصاره های آبی و هیدروالکلی زنجبیل و عصاره هیدروالکلی خارمریم بر روی کبد رات های تیمار شده با تیواستامید، تاثیر معنی داری می گذارند ($P < 0.05$). در حالی که تفاوت معنی داری بین عوامل در موش نر و ماده مشاهده نشد. با مقایسه نتایج مشخص گردید که اثر حفاظتی عصاره هیدروالکلی خارمریم بیشتر از عصاره آبی زنجبیل و عصاره آبی زنجبیل بیشتر از عصاره هیدروالکلی زنجبیل است. اثر حفاظتی این عصاره ها به واسطه ترکیبهای پلی فنلی موجود در آن ها می باشد که این ترکیبها دارای خواص آنتی اکسیدانی می باشند.

کلمات کلیدی:

تیواستامید، سمیت کبدی، ترکیبهای فنلی، عصاره زنجبیل، عصاره خارمریم، رات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1286746>

